

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STEVENSON, STEVE, sir

Crimă pe Turnul Eiffel / Sir Steve Stevenson ; trad.: Graal Soft.

- București : Editura RAO, 2014

ISBN 978-606-609-710-9

I. Graal Soft (București) (trad.)

821.131.1-31=135.1

Editura RAO

Str. Bărgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România

www.raobooks.com

www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyc Dreamfarm s.r.l. și sunt folosite sub licență de Atlantyc S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyc S.p.A.
Toate drepturile rezervate.

Text: Mario Pasqualotto

Proiect editorial al Atlantyc Dreamfarm s.r.l. Italia

Ilustrații: Stefano Turconi

© 2011, Atlantyc Dreamfarm s.r.l., Italia

© Editura RAO, 2014

pentru versiunea în limba română

International Rights © Atlantyc S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano – Italia – foreignrights@atlantyc.it – www.atlantyc.com

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.

Titlu original: *Omicidio sulla Tour Eiffel*

Traducere din limba italiană:

GRAAL SOFT

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nici o formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiare și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantyc S.p.A.

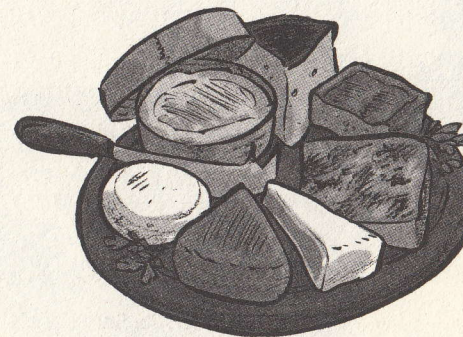
2014

ISBN 978-606-609-710-9

Sir Steve Stevenson

CRIMĂ PE TURNUL EIFFEL

Ilustrații de
Stefano Turconi

editura rao

CUPRINS

<i>Prolog – Începe ancheta</i>	/ 11
1. Atelierul lui Gaspard	/ 20
2. Restaurantul agățat de cer	/ 32
3. Rătăcind cu metroul	/ 43
4. Marea înfruntare	/ 54
5. Visuri spulberate	/ 68
6. Aperitiv cu delict	/ 79
7. Jocuri de cuvinte	/ 92
8. Teroare sub acoperișuri	/ 103
<i>Epilog – Misiune îndeplinită</i>	/ 116

A CINCEA MISIUNE

PARTICIPANȚII

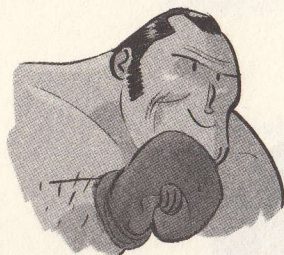

Agatha

12 ani, scriitoare amatoare de romane polițiste, are o memorie formidabilă.

Larry

Elev cam aiurit al prestigioasei școli de detectivi Eye

Domnul Kent

Fost boxer și majordom de un stil britanic fără cusur

Watson

Motan de rasă siberiană, agasant și cu fler de copoi

Gaspard

Pictor boem care trăiește într-o mansardă la Paris.

DESTINAȚIA: FRANȚA – PARIS

OBIECTIVUL

Găsirea asasinului diplomatului rus Vasili Procnov, ucis în vârful unuia dintre cele mai renumite monumente din lume: Turnul Eiffel din Paris!

Agatha știa de ceva vreme că toți membrii familiei Mystery erau puțin excentrici. Își amintea mesele de Crăciun la bunici, cu masa plină de bunătăți și trăncănelile unchilor, verilor și rudelor ei îndepărtate. Cu toții erau risipiți prin lume, fiecare făcea câte o meserie imposibil de clasificat și vorbea limba țării care îl găzduia, așa că adunările de familie deveneau simpozioane atât de pline de vervă și de internaționale încât puteau fi invidiate de ONU.

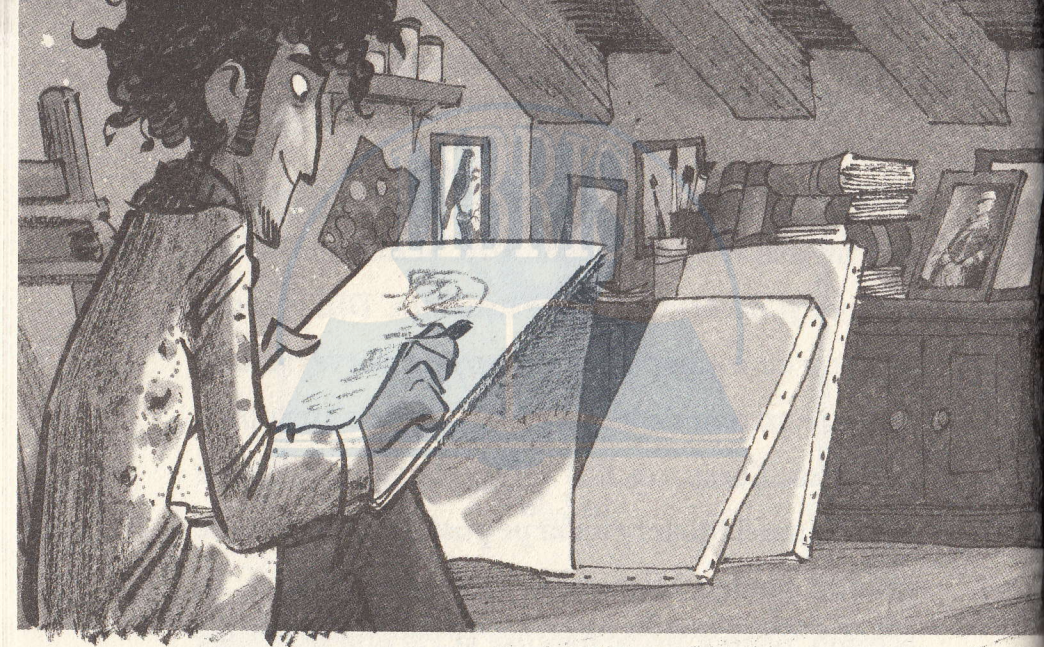
Singura excepție era Samuel Mystery, tatăl lui Larry. El își schimba tot timpul activitatea, urmându-și

schimbătoarele pasiuni. Știa atâtea limbi străine că nici nu mai reușea să le numere. Și mai ales se căsătorea și divorța cu mare ușurință. Din recenta căsnicie cu o campioană de curling norvegiană se născuse extrem de blonda Ilse, cea de a treia progeneratură. Larry era fiul mijlociu, venit pe lume când Samuel Mystery lucra pe post de proiectant de grădini pentru Majestatea Sa Regina Angliei. În schimb, primul fiu se născuse la Paris și se numea Gaspard. Samuel o întâlnise pe mama acestuia când era stilist de *haute couture* pentru cățeluși șic în Orașul Luminilor.

Acum Gaspard avea douăzeci de ani, studia pictura la prestigioasa academie Belle Époque și își petrecea mare parte din zile în atelierul lui, într-o mansardă veche cu vedere spre Notre Dame.

Gaspard era uscat și deșirat, cu un vulcan de păr creț și cu cămașa veșnic mânjită de culori.

– Nu-ți atinge nasul, verișoară, îi spunea tocmai în acel moment Agathe, așezate pe un fotoliu zdrențuit

care fusese împins în fundul mansardei să completeze scena. Rămâi nemișcată încă o clipă, *ma chérie*, vreau să-ți surprind toată spiritualitatea!

Agatha își reținu un zâmbet. Acela era vocabularul tipic al lui Gaspard, plin de adjective căutate și de exclamații în franceză. Însă ea, mai mult decât spirituală, se simțea înfrigurată până în măduva oaselor. Afară sufla un vânt înghețat și sobele cu lemne din sufragerie nu încălzeau destul atmosfera.

Watson, motanul ei cu blană deasă albă, își făcuse un culcuș cald lângă foc.

– Chiar vrei să te faci scriitoare? întrebă după o vreme Gaspard, îndepărtându-se de șevalet cu cărbunele între degete.

– Pot să vorbesc, acum?

– *Oui-oui*, firește! se scuză vărul. Crochiul tău e gata!

Agatha sări în picioare, își masă spatele și începu să își frece mâinile, să își reactiveze circulația.

– Îmi place foarte mult să scriu, spuse timidă, dar încă am multe de învățat!

– Ce gen de cărți preferi?

– Istorii misterioase, bogate în lovituri de scenă...

– Romane polițiste?

Fata izbucni în râs.

– Da, cu detectivi împiedicați care nu descoperă niciodată vinovatul fără neprevăzute momente de noroc chior, adăugă ducându-se cu gândul la vărul Larry, tovarăș de nenumărate aventuri.

Era de-acum amiază și mai era puțin până să sosească.

După cum îl știa, avea să se vaite toată ziua de zăpadă.

– Apropo, de cât timp nu l-ai văzut pe fratele tău? îl întrebă pe Gaspard.

El se vântură printre pânzele și ramele îngrămădite peste tot. Se opri să își mângâie favoriții à la *bohémien*, apoi alese un tablou plin de praf.

– Iată-l! exclamă satisfăcut, ștergând pânza cu mâneca. Ultima dată când a venit să mă vadă, Larry semăna cu un pui de găină înspăimântat!

Îi întinse tabloul Agathei, care surâse: vărul ei avea părul perie, obrații buclăți și privirea bosumflată.

Cu o umbră de ironie, Gaspard îi desenase gheare de găină în locul pantofilor.

– Chiar așa, la zece ani era foarte botos, comentă veselă fata. Nu că i-ar fi trecut, ca să fim drepți.

Gaspard se uită aiurit la tablou.

– De unde știi că avea zece ani?

– E scrisă data aici jos.

– *Oui, oui*, ce zăpăcit! mustăci el. Apoi îi făcu cu ochiul și spuse: Mă avertizaseră că nu-ți scapă nimic, *ma petite Agatha*.

Exact în clipa aceea, Watson își ciuli urechile auzind zgomote din baie. Când ușa se deschise și apără impunătoarea siluetă a lui Mr Kent, motanul adormi din nou, fericit.

– Pot să stau cu halatul de baie pe mine? începu cu tristețe majordomul de la Mystery House. N-aș vrea să răcesc tocmai acum...

Tânărul artist se învârti agitat în jurul lui.

– N-am pictat niciodată un boxer atât de puternic și năbădăios, exclamă el în al nouălea cer. O să iasă o operă *extraordinaire*!

– Credeți, domnișorule Gaspard? întrebă Mr Kent, contemplând bănuitor mânușile de box roșii pe care trebuise să și le pună pentru tabloul de grup.

Agatha îi sări în ajutor.

– O să dureze câteva minute, spuse adresându-i-se vărului ei. Nu-i așa?

– *Oui, oui*, doar câteva clipe, confirmă pictorul.

Mr Kent traversă încăperea pleoștit cu totul, se așează în spatele fotoliului și își scoase încet halatul, rămânând în pantaloni scurți.

– Acum, pumnii ridicați, pieptul în afară și privirea cutezătoare, sugeră Gaspard.

Bărbatul se supuse fără să crâcnească. În calitate de factotum al Agathe, era obișnuit cu cele mai trăsnite situații, chiar dacă aceasta de acum îl punea la grea încercare.

În timp ce în atelier domnea o tăcere ireală, fetița londoneză își sprijini coatele la fereastra mansardei și aruncă o privire spre stradă. Deja se aprinseseră luminile de Crăciun, iar lumea mergea

cu pas grăbit, ca și cum ar fi vrut să scape de viscolul care se abătuse violent peste oraș. În depărtare se zărea în-cețosată Notre Dame, lucind în toată splendoarea ei gotică. Viziunea aceea îi evocă niște scene pentru un roman a cărui acțiune avea loc la Paris în timpul construcției catedralei. O dramă înțesată cu delictе și comploturi.

Cuprinsă de inspirație, Agatha își scoase din geantă carnetul ei de încredere ca să facă însemnări. Ar fi vrut să

